

Publicerad 2007-07-21 11:55 av Rakel Lörner

Om att inte vara rädd längre

Vi går ut
till slut

man måste ta ställning till skärande
i kött och svaren
som om de vore intressanta

(nej
jag tror nog hon är ganska död
ändå)

sen får man gå
ut

lämna

och vi går i ett svaj
och vi köper glass
och vi tycker

det var den godaste glassen
utan att vara rädd

och det spratt
och det spritte

i våra ansikten

så kommer de påtagliga

de tungas
rörelse

mot oss
som skrattar

med ångest
helt fläkande
nåbar

de skulle aldrig förstå nivån
det goda med glass

befrielse så fult
förpackad

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rakel Lorner med Poeter.se id #14455 innehar upphovsrätten